

S l o w o

k

M o r a w a n ů m.

Bratři Morawané! Wyslancowé měšianstwa Pražského, wracejice se ze sidelního města Wídně, ode trůnu nejmilostiwějšího Cisaře a Krále, otce našeho, posilají wám swé wraucné pozdrawení, sděluji wám laskawau odpověď' dobrotiwého Cisaře a Krále našeho Ferdinanda na opětni prosbu obywatelůw země české a zowau wás ku přiučastněni se jejich radosti. Čtěte a wizte, čeho Čechowé dosáhli! —

Bratři Morawané! Dech Hospodinůw wane po strništi: národowé slawi swé z mrtwých wstání. Mezizdí, jež násili a lest mezi národy wystawěly, boří se a padají w prach jako noční stíny při wanutí jitra; předsudky a nedůwěra, jenž rozumy lidské zaslepily a srdce bratří bratrům odcizily, rozplývají se a mizeji jako pára a dým při východu slunce. Co Bůh a příroda spojily a lidské bludy i chytrosti rozdwojily, hledá a nachází swého střeďstě w jednom citu, w jedné myšlence, w citu lásky, w myšlence swornosti. Národowé welici i mali měni se w opravdowé bratry; panowníci stáwají se opravdowi otcowé národůw. — I kosti otcůw našich, jakž to wás a náš nesmrtdelný učitel Morawan Komenský předpowěděl, pozdwiňuji se z hrobůw po dwěstěletém twrdém spání, odíwají se nowým masem, plní se nowým tukem, bujaří nowau krwi.

Bratři Morawané! Co Bůh a příroda spojily, člověk nerozlučuj! Jsmei oba synowé jedné matky, jejížto nejswětější dědictwi nám oběma společný jazyk: vlasti naše jsau dvě rodné sestry. Čechy a Morawa byly a jsau země jedné a též koruny, a to koruny slawné; Čech w Morawě a Morawan w Čechách nebyl nikdy cizincem, osudowé obou byli vždy stejní. Blahobyť náš, sláwa a štěstí naše, slowem wšecká budaucnost naše na jednom základu spočiwá: wšecky naše swětské i dušewné prospěchy požadují co nejužšího spojení. Česká země wám otwirá swé náruči a zůwe wás dowěrně k wěčnému sjednocení. We spojení síla naše i waše; w rozdwojení slabost obau nás — ale ztráta waše wětší!

Bratři Morawané! Zahyň wšeliká žárliwost a nedůwěra; Čechy a Morawa buďtež napotom dvě rowné sestry, mezi nimiž spor o přednost nemějš místa. Sprawujmež swé společné záležitosti na společném sněmě: domáci, jako posawád, každý we swé vlasti, toliko w nejwvyšších auřadech při

wládě samé mějmež společné zastaupení co pojištění národní naší jednoty. Pozdwihnětež do-
wěrné a rázně hlasu swého o užší spojení vaše s námi ke trůnu nejmilostiwěj-
šího Císaře a Krále našeho: oni dobrotiw, oni wás neoslyši. Národowé welikého
mocnářstwi našeho, waši bratři, upirájí na wás swé zraky: vaše budaucnost, blaho nebo strasí, we
wašich rukau spočiwá. Nerozpakujte se! Dělejte, pokud den jest!

We Widni, dne 9. Dubna 1848.

April

Wyslancowé Čěsti:

Petr Faster,
měšťan Pražský a Pardubický.

Prawoslaw Aloys Trojan,
měšťan Pražský a Pardubický a konc. úředník zá-
stupitelstwi král. koruny České.

Jan Rypota,
měšťan Pražský.

František Jaroš,
měšťan Pražský.

Ambrož Gabriel,
doktor weškerých práv a statkář.

Dr. Jan Kliebert,
advokát.

Antonín Šulc,
měšťan Pražský.

Pawel J. Šafařík,
strážce král. knihowny a professor slowanských
jazykůw na uniwersitě Pražské.

Dr. Jan Dworáček,
Morawan z Tišúowa, dworní i soudní, jakož i
dworní wojenské rady advokát, majitel panského
statku na Morawě.

Fr. Ladislaw Riegr,
doktor práv a mlynář ze Semil w Čechách.

Dr. František Terebelský,
Morawan z Kyjowa.

Vinc. Furch,
Morawan z Telče.

P. Bilka,
Morawan z Boskovic.

Ludewit Štúr,
Slowák, wydawatel slowenských nowin.

Jos. Miloslaw Hurban,
Slowák, kněz a. w.

Sammlung L. A. Frankl